

Hoofdstuk 8

De hond komt in huis

De weg naar de nieuwe eigenaren

Het verlaten van het "ouderlijk" huis is voor de piepjonge pup een heel avontuur dat nare herinneringen kan nalaten. Probeer de overgang dus zo aangenaam en rustig mogelijk te maken. Haal de pup zelf op, op een kalme en speelse manier. De eerste autoritten bepalen immers voor een deel het verdere "rijgedrag" van de hond. U neemt best een chauffeur mee, zodat u zich om de pup bekommeren kan en met hem speelt en aanmoedigend toespreekt. Aai de hond nooit als hij bang is, maar leidt zijn aandacht af en stel hem op zijn gemak. Het veiligste voor u en voor uw hond is dat u met pup op de achterbank plaats neemt. Indien u lang moet rijden, zorgt u er best voor dat er een oude deken op de bank ligt, zodat deze niet bevuild raakt, zou de pup overgeven. Voor de pauzes heeft U een bakje, een fles fris water en een riempje nodig om uw hond rustig te laten drinken en uit te laten. Kiest U het tijdstip van aankomst dusdanig dat u enkele dagen veel tijd heeft voor de nieuwe huisgenoot. De eerste dagen laat u nog niet teveel bezoekers bij de pup om hem rustig aan u en aan zijn nieuwe omgeving te laten wennen. Toon hem onmiddellijk zijn slaappleats en de plek waar hij zijn eerste eten zal krijgen. Dat mag hij meteen hebben want hij zal zeker hongerig zijn. Na zijn eten wijst u hem de toebedachte uitlaatplaats. Houd er rekening mee dat uw pup pas op 14-16 weken volledig ingeënt wordt en dat hij dus pas dan volledige immuniteit verkrijgt. De Hovawart heeft een goede vacht die hem warm houdt, kiest dus een niet te warme, tochtvrije, rustige hoek als slaappleats. Pups slapen veel, en onderbreken die slaap enkel om te eten en te spelen. Als uw gezin te druk is, kan het hondje zich niet rustig terugtrekken en blijft hij constant wakker. Hij kan dan tot een nerveuze hond opgroeien.

Koop geen hondenmand, die wordt gegarandeerd afgeknaagd. Het best kunt u zelf een rustplaats maken: een ondervloer op ca. 20 cm hoge poten met daarop een matrasje met een verwisselbare en gemakkelijk te wassen hoes. De ondergrond dient zo groot te zijn, dat wanneer de hond volwassen zal zijn, hij zich volledig kan uitrekken. Het pupje zou zich verloren kunnen voelen op dat grote "bed", leg er daarom een kartonnen doos op, waarin hij zich kan neervlijen. Indien uw puppy zich absoluut niet thuisvoelt in de door u gekozen ruimte, zal hij zelf op zoek gaan naar een geschiktere plek. Laat hem hierin zoveel mogelijk vrij. Bedenk wel dat als de pup éénmaal in uw slaapkamer heeft geslapen, hij dat altijd zal willen blijven doen. De eerste nachten kan het zijn dat de pup zijn oude omgeving mist en de hele nacht huilt; u stelt liefst van te voren uw burens op de hoogte dat u een pup heeft gekocht om eventuele klachten te vermijden.

Wat de eetplaats betreft, kiest u een ruimte met een makkelijk te reinigen bodem, waar de hond rustig zijn maal kan gebruiken. Als uw pup onrustig en niet vlot eet, kan dat ook zijn omdat de plek hem niet bevalt. Probeert u het dan ergens anders, bijvoorbeeld in zijn slaapruijnte. Blijft de pup echter moeilijk doen, laat hem dan vasten, als hij honger krijgt, zal hij zeker overal willen eten!

Zindelijk maken

U dient reeds voor de komst van uw pup een uitlaatplekje te kiezen. De tuin is op het eerst gezicht natuurlijk gemakkelijk, maar hoopjes en plasjes verfraaijen uw grasperkje zeker niet; bovendien is het schoonhouden ervan een moeilijk en omslachtig werkje. Daarom is het beter en makkelijker om de hond mee naar buiten te nemen. Zorg er evenwel voor dat u altijd een schepje of een zakje meeneemt om een hoopje uit het zicht te verwijderen (zo verhindert u tevens dat uw burens hondenhaters worden!). In vele gemeenten is dit trouwens een politie-verordening. Laat de pup vanaf de eerste dag aan zijn uitlaatplek wennen, zodat hij niet uit gemakszucht telkens weer uw tuin gebruikt. Als hij hieraan went, zal hij alles ophouden tijdens de wandeling om het in uw tuin te kunnen doen!!

Hoe snel uw pup zindelijk wordt, ligt aan u: zorg dat u de pup op de juiste tijdstippen (als hij wakker wordt na het eten en als hij zoekend heen en weer loopt) uitlaat, zodat hij nooit in huis hoeft te doen. Heeft het pupje braaf buiten gedaan, beloon hem dan met lieve woordjes en een koekje of een stukje kaas. Indien de hond toch in huis deed én u hem op heterdaad betrapt, zegt u op barse toon "foei!". Reageert hij daar niet of nauwelijks op, dan knijpt u hem de volgende keer in het nekvelletje. In beide gevallen brengt u de pup naar de uitlaatplaats. Duw hem nooit in zijn ongelukje, en straf nooit als u hem niet op heterdaad betrapt hebt (de hersentjes verbinden de straf nog niet met een veel eerder gebeurd feit). Straf ook niet te hard, u moet hem enkel op zijn fouten wijzen, niet zijn vertrouwen in u vernielen! Een plasje verwijdert men reuk- en vlekkeloos door het met een keukenrolletje op te deppen en na te spoelen met azijnwater. De hond in een ruimte opsluiten waar hij in zijn eigen plas of uitwerpselen zit, geeft hem het idee dat dit normaal is. De hond zal NOOIT meer zindelijk worden, hij reageert in zijn ogen immers geheel normaal.

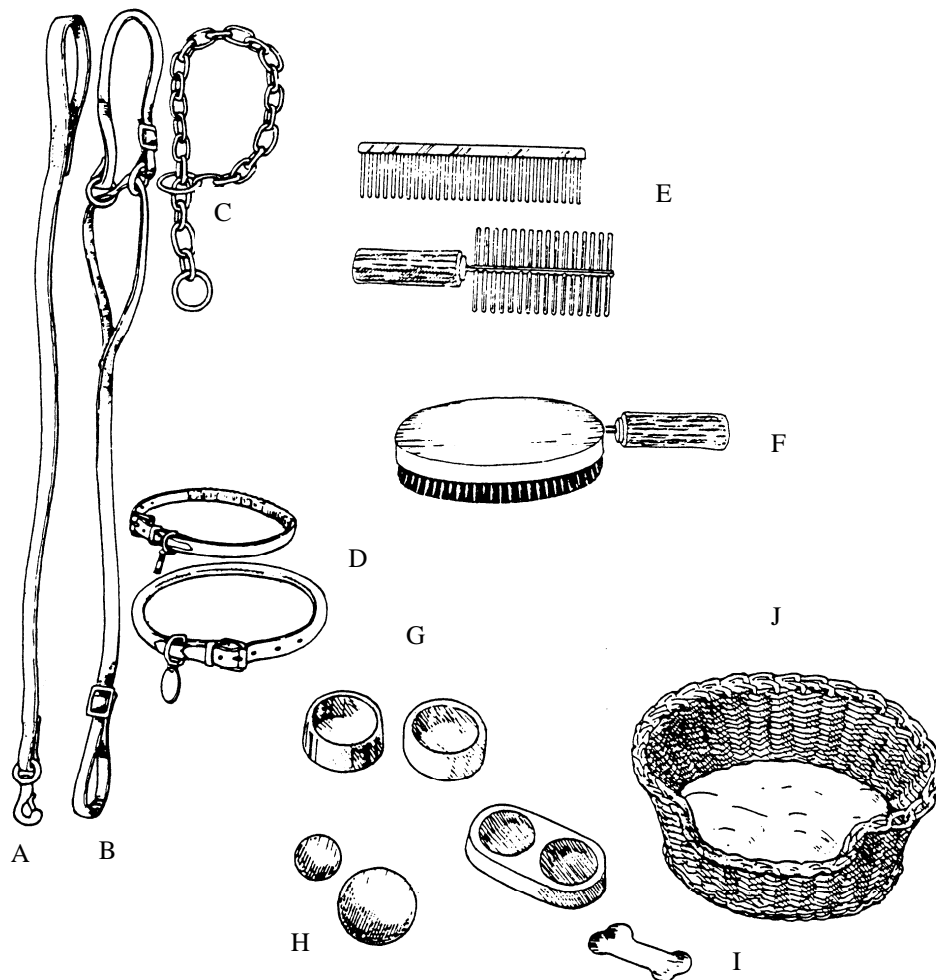

"Vulcanis" v Hovaveld Eig. Eddy Goossens

Uw materiaal

Speelgoed

Rubberballetjes, kinderspeelgoed en stoffen beesten, die de pup kapot trekt of bijt en erin kan slikken, zijn reuzenleuk, maar levensgevaarlijk!! Ingeslikte glasogen, draden, kleine speelgoedonderdeeltjes e.d. kunnen de dood tot gevolg hebben; ook elektrische snoeren kunnen voor zéér onaangename verrassingen zorgen. Een gouden stelregel is eigenlijk: al wat gevaarlijk is voor kleine kinderen, is dat ook voor kleine hondjes. Goed speelgoed is bijvoorbeeld een oude schoen (zonder gespen of veters), een oude sok , handdoeken of speelgoed van buffelhuid; deze dingen zijn ongevaarlijk en bieden de pup voldoende afwisseling. Een goedkoop en duurzaam speeltje is een runderknoest (geef nooit mergpijpen, die schuiven om de onderkaak, of varkensbotten !); kook deze een viertal uren en uw pup heeft er maandenlang plezier van! Varkensvlees kan de ziekte van Aujeszky veroorzaken. Deze ziekte is voor honden dodelijk. Wees dus uiterst voorzichtig en raadpleeg ook hier de dierenarts over eventueel preventieve inentingen!

A: Leren lijn van ongeveer 1.20 meter. B: Leren slijlijn voor volwassenmond. C: Metalen slijpketting. D: Leren halsbanden die goed passend moeten zijn. E: Kammen. F: Borstel. G: Eet- en drinkbak. H: Speelgoed. I: Hondenkoekjes. (Geef zo weinig mogelijk tussendoortjes) J: Hondenmand voor wanneer de hond zijn bijt en knaagperiode voorbij is (i.v.m. vernielen van de mand)!

Halsband en riem

Daar een puppy nog niet zo hard trekt, is een nylonlijntje met een daaraan bevestigde halsband het beste. De onstuimige jonge hond heeft een leren band en riem nodig. Let er bij de aanschaf op dat deze de vacht spaart. Indien uw hond na enige oefentijd nog niet goed gehoorzaamt, kan u een slipketting kopen waarmee u een strengere correctie kan geven (wat soms echt nodig is). Gebruik echter nooit een prikband, dit is een band met naar binnen gekeerde, ijzeren pinnen die zich in de huid van de hond boren. Als de normale slipketting geen of weinig resultaat geeft, neem dan contact op met een kynologische organisatie. Een langere lijn kan ook een oplossing bieden.

Beweging van de hond

Een tekort aan beweging maakt het karakter van uw hond kapot. Uw hond enkel in de tuin uitlaten is, zeker als hij alleen is, onvoldoende. De hond moet loslopen omdat zijn manier van lopen totaal anders is dan de onze: zijn normale gang is de draf, sneller of trager lopen maakt hem vlugger moe. Stokken apporteren, verstoppertje spelen met de baas en dollen met andere honden zijn een vast recept voor een geslaagde, ontspannende wandeling.

De pup

De pup mag nog niet te veel lopen, hij heeft genoeg aan eten, spelen en heel veel slapen. Te lange wandelingen vermoeien het hondje overmatig en schaden de ontwikkeling van spieren, pezen en botten. Ga elke dag een tiental minuten met de pup op stap, in de stad, op de markt, naar het station, enz. Draag hem eventueel opdat hij niet omvergelopen zou worden. Praat vrolijk tegen uw hond, let wel dat u hem nooit knuffelt als hij bang is: leid hem af, moedig hem aan en beloon hem dan pas. Door uw pup nu al te wennen aan het rumoer van de "buitenwereld", creëert u een verkeerszekere hond.

Vanaf 4 maanden

Vanaf dit moment kunt u de tochtjes wat langer maken, ga zover als de pup vrolijk volgt. Pas echter wel op want de pup zal soms overmoedig zijn en oververmoeidheid kan de hond erg schaden. Twintig minuten, twee keer per dag, zijn ruim voldoende.

Vanaf 9 maanden

Nu kunt u de uitstappen opdrijven naar 45 minuten zonder dat de hond er enige schade van ondervindt. Uw hond begint steeds beter te gehoorzamen.

Vanaf 1 jaar

U kunt op stap gaan zonder de hond echt te vermoeien, zijn conditie wordt steeds beter. Zorg er wel voor dat de conditie langzaam en correct wordt opgebouwd. Als de hond nu trappen loopt of veel springt, kan dit nog steeds schadelijk voor de ontwikkeling van botten, gewrichten en pezen zijn. Raadpleeg daarom altijd uw rasvereniging voor exacte adviezen.

Vanaf 2 - 3 jaar

Op deze leeftijd mag u beginnen met de fietstraining. Eerst loopt u een paar dagen met uw fiets aan de hand, houd de fiets tussen u en de hond in. Leer hem dat hij niet voor de fiets mag lopen of mag trekken. Gaat dit goed, dan stapt u op en geeft het commando "volg!". De hond volgt aan een loshangende lijn aan de rechter zijde. Wanneer er mensen of andere honden uw pad kruisen, stap dan voorzichtig af. Het spreekt voor zich dat u deze eerste keren noch te snel, noch te ver rijdt (20 minuten is absoluut genoeg). Na enige maanden van regelmatig fietsen, heeft uw hond een goede conditie. Let er ook op dat u enkel fietst als het koel is, onderschat de inspanning die u van uw hond vraagt niet. Verder nog steeds "met mate" trappen lopen en dit geldt ook voor springen. Uiteraard moeten we niet overdrijven maar voorzichtigheid kan nooit kwaad en schaadt de hond niet! Ook hier geldt bij twijfel altijd de dierenarts of rasvereniging om advies vragen!

De hond in de auto

Wanneer wij weggaan, nemen we bijna altijd de wagen. Het is dus belangrijk dat de pup al gauw went aan autorijden. Til de pup steeds in de auto, hij mag nog niet springen en de wagen ook niet verlaten zonder toestemming. De pup heeft vanaf het begin van zijn "autocarrière" zijn eigen plaats in het voertuig. Dit is ofwel in de kofferruimte als u een stationcar hebt (dan kunt u deze tevens afsluiten met een hondenhek of -net, zodat de hond niet over de zitting kan springen), ofwel op een vaste plaats op de achterbank, waar u een deken of kranten neerlegde. Uiteraard vervoert u uw hond nooit in een afgesloten kofferbak!! De eerste ritten duren maar een tiental minuten, rij voorzichtig en neem de bochten niet te scherp. Vergeet niet dat u niet enkel de verdere ritten voor uw hond bepaalt, maar ook voor u zelf (wat is er heerlijker dan een hond die rustig en braaf in de auto zit?). U kan de hond vastmaken met een speciale hondenriem om vallen te vermijden, maar niet te strak zodat hij zich niet ophangt. Sluit de autorit steeds af met iets leuks, zoals een snoepje of een wandeling, de hond zal aldus de wagen verbinden met positieve dingen en graag meegaan. Is uw hond telkens weer ziek (braken, kwijlen, enz.), dan kan u een geleidingsstrip (dit is een metalen strip die de statische electriciteit naar de grond afvoert) laten aanbrengen. Voor langere ritten bestaat de mogelijkheid om reistabletten bij de dierenarts kopen. Nooit mag u de wagen in de blakende zon parkeren: de hond heeft een ander warmteregulerings-systeem, waardoor hij veel gevoeliger is voor hitte. Laat ook steeds uw ramen open wanneer uw hond moet achterblijven. Plaats eventueel ruitklemmen die een ruime luchttoevoer garanderen, zonder dat de hond uit de auto kan of vreemden erin kunnen.

Bengeforths A Zira Eig. Kees en Anne-Rose Rijke